

עפ"ת (חיפה) 53717-06-25 - נדאל אבו עאיש נ' מדינת ישראל

עפ"ת (חיפה) 53717-06-25 - נדאל אבו עאיש נ' מדינת ישראל מחוזי חיפה

עפ"ת (חיפה) 53717-06-25

נדאל אבו עאיש

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייליים

[13.07.2025]

כבוד השופט זיו אריאלי

פסק דין

1. לפניי ערעור על החלטת בית משפט לתעבורה בחדרה מיום 3.6.25 [תת"ע 7300-03-25] במסגרתה דחה בית המשפט קמא את בקשת המערער להורות על ביטול גזר דין שניתן בהיעדרו ביום 10.4.24.
  2. בתמצית: נגד המערער הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה במהירות מופרזת. על פי כתב האישום, ביום 5.3.24 בשעות הצהריים נסע המערער ברכבו בכביש 65 במהירות של 148 קמ"ש, במקום בו המהירות המותרת היא 90 קמ"ש. ביום 10.4.25 התקיים דיון בבית המשפט קמא, אליו לא התייצב המערער או מי מטעמו. ב"כ המאשימה הציג לעיון בית המשפט אישור בדבר המצאת הזימון לדיון וביקש להרשיע את המערער בהיעדרו. בית המשפט נעתר לבקשה, הרשיע את המערער ובו ביום נגזר דינו והוטל עליו עונש של פסילה בפועל, פסילה על תנאי וקנס כספי.
  3. ביום 11.5.25 הוגשה מטעם המערער בקשה לביטול פסק הדין. נטען כי המבקש לא קיבל את ההזמנה לדיון. המערער קיבל הודעה על ביצוע העבירה, הגיש בקשה להישפט - אך לא קיבל את ההזמנה לדיון במשפטו. המבקש כופר במיוחס לו בכתב האישום.
  4. המשיבה הגישה את נימוקי התנגדותה לבקשה. נטען כי על פי אישור המסירה - הזמנה לדיון נשלחה אל המערער לכתובתו הרשומה במשרד הפנים. דבר הדואר חזר בציון "לא נדרש", המדובר לפיכך בזימון כדיון ועל המערער מוטל הנטל לשכנע כי האחריות לאי קבלת הזימון אינה רובצת לפתחו. המערער לא הביא כל ראיה התומכת בטענתו כי הזימון לא התקבל אצלו מסיבות שאינן תלויות בו. בנוסף, המערער מאשר כי ערך בירור בחודש מרץ 2024 ולטענתו נמסר לו שטרם נקבע דיון. עם זאת לא ניתן כל הסבר מה עשה המערער משך למעלה משנה מאז אותה פניה. עוד נטען כי המערער טוען באופן לקוני כי הוא כופר במיוחס לו, ללא כל פירוט נוסף.
  5. בהחלטתו מיום 3.6.25 דחה בית המשפט קמא את הבקשה. נקבע, כי הזימון נשלח לכתובתו הרשומה של המבקש, וחזר בציון "לא נדרש". אין בבקשה תיעוד נסיבות המלמדות על טעמים שאינם בשליטת המבקש מלקבל את הזימון. משכך, לא הצביע המערער על טעם מוצדק לאי התייצבות. בנוסף, לא הניח המערער מסד ראיתי המקום פוטנציאל לשינוי התוצאה. מכאן הערעור.
  6. לאחר ששמעתי את טענו הצדדים נחה דעתי כי דין הערעור להידחות.
  7. המערער זומן כדיון לדיון שהתקיים בעניינו, לאחר שזימון לדיון נשלח אל כתובתו הרשומה במשרד הפנים (ולא עלתה כל טענה מפי המערער בנקודה זו, לא בבית המשפט קמא ולא בהודעת הערעור). מקום בו נשלח הזימון כאמור - גם אם חזר בציון "לא נדרש" - משמעות היא כי דבר קיומו של הזימון הובא לידיעתו של הנמען. במצב דברים זה הנטל עובר אל כתפי המערער להניח תשתית ראיתית לפיה לא התייצב לדיון בשל טעמים שאינם תלויים בו. המערער לא עשה כן ולמעשה לא הניח כל תשתית ראיתית המפריכה את חזקת המסירה. הטענה הסתמית "לא קיבלתי" - אינה מפריכה את חזקת המסירה ובדין דחה לפיכך בית המשפט קמא את טענות המערער בעניין זה.
  8. כך גם לעניין קיומו של חשש לעיוות דין. המערער טען טענות בעלמא, ריקות מכל תוכן ונעדרות כל ביסוס ראיתי. עצם הטענה כי המערער כופר במיוחס לו - אין בה ולא כלום. פשיטא כי המערער כופר, שהרי לשם כך הוגשה מלכתחילה הבקשה. מלבד הכפירה (והטענה כי למערער "טענות טובות מאוד", אותן משום מה לא טרח המערער לציין ולפרט) - לא הונחה כל תשתית ראיתית המלמדת על קיומו של חשש לעיוות דין.
  9. המערער לא ביסס אף לא אחת מהעילות בדיון המצדיקות ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו. לפיכך מתחייבת המסקנה כי בית המשפט קמא לא שגה בהחלטתו, ואין כל עילה המצדיקה התערבות בהחלטתו. הערעור נדחה לפיכך.
- ניתן היום, י"ז תמוז תשפ"ה, 13 יולי 2025, בהעדר הצדדים.